

Хикматлар хазинада

Тавозеда бўлишнинг самараси мұҳабатидир.
Жаҳилдор бўлмаган одам ҳозиржаво бўлади.
Вағоли одам самимий дўст бўлади.
Инсоннинг белаги адабидир.
Ҳаёт инсоннинг парасидир.
Тама тешиниг факат тулро тўлдиради.
Кутурганинг охири пушаймонликни дайди.
Кибрға таъриф бўлмайди, одобенсанга хизмат.
Емонлиниң қылган одамдан нафрлатниш юрак учун табии инидир.
Оқибат билан ҳисоблашмаган замона дуст бўлмайди.
Бирордари чукур қазиганинг ўзи ўша чукуруда ўлади.
Ўзини танийдиган одамларнинг олдида ўзини мақтари киши ҳар қанча маломат қалниса арайдинган одамиди.
Шринис мудойимлик аҳмоқиди.
Ўз халидидан тонған одам аҳмоқ одамиди.
Ўзининни омонат қўйиб, бошидан омонат олган аҳмоқиди.
Ҳире касалликдан ҳам оғирни, ҳирс келгандан кўз ҳоранди, ҳирс кетгандан юзаради.
Эй, бу ишга тутугу соловчи, ечиши ёлан чиқарма.
Аҳлоқиди одам билан бирга бўлган одам шағарни ўйкотди.
Инсоннинг таҳқириланиши — тамадан! Сенинг яхшилгинигин истамаган одамдан яхшилик кутма.
Молидан садақа берган жонини ҳам садақа қилиди.
Оз беришдан уялма, чуники ҳеч бермаслик ундан ҳам озиди.
Кичикларга раҳм қилинг, катталарга курмат.
Аввал азиз бўлиб, кейин хор бўлган одамга раҳм этинг.
Ҳар қандай ёнганин ўчирувчи топилади, аммо баҳиллик ўзини сира ўчирни бўлмайди.
Менинг резими баҳиллик қўлмакни сенинг ризиниң қўриклиди.
Одамларга баҳиллик қилинг ўзига зинеятказди.
Бахил одам сен йинилгандан севинади, яхши ишларнинг эса ўйга йўяди.
Айбиз одамдаги баҳилнинг жаҳли чиқади.
Бахиллик яхши одамларни кўрламасликан келиб чиқади.
Бахиллик темир занги кабидир, кетмай, кетмай охрида тонгидир.
Олов сенга керак бўлса, ўз чақмогинган чиқар.
Умринг барақали бўлиши — меҳнатнинг яхши бўлиншидидар.
Аввал фикрлаб, сўнгра иш бошли.
Кимки ёшлигидан астойдил меҳнат килса, узгайт чашдириланди.
Оғир ишларга киришмаган одам оруннинг иш битмайди.
Хурсандчилининг бошланини — қийин, чилинин охириди.
Эҳтиёқ — иктирионинг онасидир.
Вазфа олишдан бўйин товълаги ўзига жаబ қилиди.
Сахиник қўл, озга қаноат қил.
Очукъалик машаддатнинг қалитидир.
Юксалмоқ қийинид, пасаймон осон, оғир тошини кўттармоп қийин, паста туширмоқ осон.
Одам башарди, бъязан адашади.
Истроғарчлинида хаёр, хайри ишда истроғарчлини бўлмайди.
Қарз ҳар иккى юзининг каролигиди.
Қарз кесаси ҳам, кундузи ҳам азобиди.
Ўзгади қолини иштасанг, сўзга кирмайдиган одамга иш буюр.

X. ХИКМАТУЛЛАЕВ,
Узбекистон ССР Файлар Академияси Абу Райхон Беруний номли Шарқшунослик институтининг катта илмий ходими, филология фанлари кандидати.

КЕЛИНГ, БИР КУЛИШАИЛИК

НЕМИС ЮМОРЛАРИ

Бунақа йўталар си тишингиздаги ковак-ка катта; қўнгир ва тирмаймиз, ўзаро тур-муф кураверами, —
Бу жуда оддий, деди кичинана. Тушундадим, бу нима деганинг...
Агар улар кичинагина, опокка юмшок бўлиш-тунда, уларнинг синон-хандай ҳар-фар-
килиш керак, фракат зағифаш бўлган.

Хўш, буни исботлаш учун биронта ми-
касал бўлганимиз? — Миссон дейсизми,
Ха, бундан иккимиз ишботлаш учун?
Миссон ишботлаш учун?

Бундалар футбол ўйна-шебтави эди. Удонини буваси ўйинни томоша-
киларни көрар, фракат ўтказилган ўтказилганда, шунга сўрганаман.

— Оббо, бу тишин-гизда катта ёрик, ми-
ниш кимни кетаётганни сизни та-
нишади, — деди ёрик.

Жаноб доктор, кета-
тишни сизни та-
нишади, — деди ёрик.

— Дарвозага дейсиз-
ми, дарвозагиз ўқида-
тидан ҳам ўтказиб юбордим-ку.

— Нега филлар буна-

ханда бўлганимиз? —

